

КРЕПАО КОТАО

Измисли један прости сељанин како би преварио неког каматника трговца у вароши, који му је доста кривице урадио, и пође један дан у трговца молећи га:

– Господару, молим те, узајми ми котао ракијски да нешто ракије испечем, а до данашњега дана донијећу ти га, и добити на њ талијер.

Слакоми се трговац и узајми му котао, а сељанин седми дан пође к трговцу и однесе један преко мјере мали котлић ракијски говорећи:

– Знаш шта је, господару?

– Шта је? – запита трговац.

– Богме се окотио твој котао – одговори сељанин – и ево сам ти ждријебе од њега донио, јер је у мене ждријебан и дошао, а ја твојега нећу.

– Браво, браво! – одговори трговац – по томе се види да си човјек поштен, фала ти.

– Него, молим те, господару – придода сељанин – нека још који дан у мене постоји котао, јер га онако болесна не могу справити.

– Добро, дакле – одговори му трговац.

Послије десетак дана дотрчи уплашен сељанин к трговцу, па му рече:

– Господару, не знаш несреће?

– Које? – запита трговац.

– Крепао котао!

– Како крепао, ничији сине! – продере се трговац. – Како котао може крепати?

– Ето како – прихвати сељанин – што гођ се коти, ваља и да крепа.

И на овај начин, кад трговац потјера сељанина на суд, сељанин и у суду добије разлог, и узме велики котао за мали.